

Bunraku

In het traditionele Japanse **bunraku**-spel zijn (vaak) drie personen nodig om één pop te manipuleren. De bespelers zijn zichtbaar op het toneel en geheel in het *zwart* gehuld. Van de speler die de kop van de pop bedient, is het gezicht zichtbaar. Bij de assistenten is het hoofd bedekt met een zwarte, *gazen kap*. Het gelaat van een bunraku-figuur kan door een inwendig mechanisme van uitdrukking veranderen; wenkbrauwen worden gefronst en een onschuldige maagd krijgt een duivelse grijns. Ook de vingers kunnen afzonderlijk worden bewogen. De figuren zijn 90 cm tot 1,20 m hoog.

Voordrachtskunstenaar en shamisen

De voorstelling wordt begeleid door een *yoruri* (zanger/voordrachtskunstenaar) en een *shamisen* (driesnarige luit). Bunraku is de naam die wordt gebruikt om het Japanse *ningyo yoruri* aan te duiden, dat letterlijk ‘poppen en verhalen’ betekent.

Het woord ‘bunraku’ is afgeleid van Bunraku-za, de naam van een poppentheater dat in de negentiende eeuw in Osaka was gesticht. Bun betekent ‘literatuur’, raku ‘plezier’ en za ‘huis’.